

[Finansministeren.]

dette. Jeg kan ikke her på stående fod give tilsagn om det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Grete Westergaard* til arbejdsministeren:

„Agter ministeren at tage skridt til gennemførelse af ligestilling mellem de kvindelige og mandlige medlemmer af de statsanerkendte arbejdsløshedskasser, når de forlader arbejdet for at følge ægtefællen til en anden by?“

(Spm. nr. 30).

Skriftlig begrundelse.

Alle må kunne se urimeligheden i den gældende praksis, hvorefter en mand, som selv siger sin stilling op for at flytte til en anden by, hvor hustruen har opnået beskæftigelse, idømmes karantæne, samtidig med at det ikke får understøttelsesmæssige konsekvenser for hustruen, når hun op siger sit arbejde for at flytte med manden til en anden by. Den ordning, som blev sikret de kvindelige medlemmer ved cirkulære nr. 20/1972, burde også gennemføres for de mandlige.

Grete Westergaard: Det, der har fået mig til at stille arbejdsministeren dette spørgsmål, er, at jeg har læst en artikel om ankesager, hvor der bl. a. stod om en arbejdsmand, der sagde sit arbejde op for at følge sin kone til Esbjerg, hvor hun havde fået arbejde, at der blev nægtet denne mand understøttelse. Når man netop har fået gennemført, at kvinder, der følger deres mænd til en anden by, kan få understøttelse, selv om de rejser fra en uopsagt stilling, er dette for mig en diskrimination, der er ganske urimelig. Jeg synes, den mand, der virkelig vil følge sin kone til en anden by, i stedet for burde belønnes.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Det med belønningen skal jeg ikke komme nærmere ind på, men jeg vil gerne sige, at jeg er helt enig med fru Grete Westergaard i, at der i den situation, hun har beskrevet, sker en forskelsbehandling mellem mandlige og kvindelige medlemmer af arbejdsløshedskasserne, en forskelsbehandling, som umiddelbart kan forekomme urimelig.

Jeg vil gerne sige videre, at den særordning som blev sikret de kvindelige medlemmer ved arbejdsdirektoratets cirkulære af 25. april i år, jo går ud på, at et gift kvindeligt medlem, der i tilfælde af bopælsskift på grund af ægtefælless overtagelse af arbejde uden for det hidtidige hjemsted forlader sit arbejde for at følge ægtefællen, principielt må anses for at have en — det lyder tungt, det indrømmer jeg — i arbejdsløshedslovens forstand fyldestgørende grund til at forlade arbejdet, og at pågældende uanset arbejdsophøret vil kunne oppebære dagpenge på tilflytningsstedet, såfremt den pågældende i øvrigt opfylder betingelserne herfor. Så er der lige føjet til i den forbindelse, at det er en forudsætning for det pågældende medlems dagpengeret, at der er rimelige arbejdsmuligheder på tilflytningsstedet.

Jeg kan herudover svare, at jeg har bedt arbejdsdirektøren om snarest at tage spørgsmålet om en tilsvarende ordning for mandlige medlemmer op til drøftelse i landsarbejdsnævnet.

Grete Westergaard: Jeg vil gerne takke arbejdsministeren for svaret. Jeg kan se, at han er enig med mig i, at det ikke rent principielt var nogen urimelighed, om vi ligestillede mænd og kvinder.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Jette Boutrup* til statsministeren:

„Hvilke skridt agter statsministeren at tage for at bidrage til at afværge det frygtede massedrab af politiske fanger i Sydvietnam?“

(Spm. nr. 32).

Skriftlig begrundelse.

Den provisoriske revolutionsregering og buddhistorganisationerne har fået rapporter om, at en masseudryddelse er begyndt i Sydvietnams fangelejre. Thieus klikke har fået meget travlt med at udslette spor og vidner.

Den danske regering burde omgående søge at sikre, at det internationale Røde Kors straks får lov til at sende observatørhold til fangelejrene i Sydvietnam, specielt til fangøen Con Son. Regeringen burde også gøre den amerikanske regering opmærksom på, at amerikanerne fortsat bærer det moralske ansvar for de forbrydelser, som bliver